

AKTÜEL

Cihadın Mahrem Hikâyesi'nin yazarı Yahya Konuk: İslam dünyasında denklemleri Türk ordusu değiştirebilir

Birçoğumuzun Yahya Konuk ismiyle tanıdığı, 'Cihadın Mahrem Hikayesi' adlı kitabın yazarı Bülent Tokgöz, Gerçek Hayat'a çok özel açıklamalarda bulundu. 15 Temmuz gecesi Türk devletinden başka yanında durabileceğimiz hiçbir yapının olmadığını söyleyen Tokgöz, Barış Pınarı Harekatı ile ilgili de konuştu. Tokgöz, "Suriye'de denklemleri değiştirebilecek hâlâ bir tek Türk Ordusu ve Türk Ordusuyla birlikte hareket eden Milli Ordu unsurları var" dedi.

Abone Ol [Google News](#)

Sevda Dursun · 22 Ekim 2019, 11:16 · Son Güncelleme: 22 Ekim 2019, 12:52 · Gerçek Hayat

Bülent Tokgöz

YORUM

PAYLAŞ

'Cihadın Mahrem Hikâyesi'ni yazdığında henüz Yahya Konuk ismiyle tanınıyordu Bülent Tokgöz. İçeriden ve sağlam eleştirilerle İslamcılığın devrimcilik iddiasını tartışmaya açıyor, cephede yaşananları çıplak çelişkilerle göz önüne seriyordu. Şâhit olduğu yozlaşma ve aşırılıklarla hesaplaşan eski bir savaşçı ve devrimci olarak Tokgöz, daha sonra belgesel serisi niteliğinde 12 kitap daha yazarak bu hesaplaşmasını geniş bir alana yaydı. 'Ehli Sünnet'ten uzak olması, Batı eleştirisi getirdiği halde özünde Batıcılık olması ve Türklüğü mekruh kabul edecek düzeyde yok sayması' İslamcılığa getirdiği eleştirilerden bazıları.

Sünnilikle barışık ve aşırılıktan uzak, sivil bir İslamcılığımızın olmasını savunan Tokgöz, İslamcılıktan büsbütün ümit kesmiş de değil; kendisini ıslah edebilecek bir potansiyeli hâlen daha barındırdığı görüşünde.

Gerçek Hayat'a konuşan Tokgöz, 15 Temmuz gecesi Türk devletinden başka yanında durabileceğimiz hiçbir yapının olmadığını altını çizerek "Suriye'de denklemleri değiştirebilecek hâlâ bir tek Türk Ordusu ve Türk Ordusuyla birlikte hareket eden Milli Ordu unsurları var" dedi.

Uzun yıllar İslamcılarının içinde mücadele etmiş, hatta cephelere gitmiş biri olarak, bugünden geçmişe bakıp İslamcılığı nasıl tarif edersiniz?

İslamcılık, tam manasıyla o meşhur fil tarifini çok andıran bir durum. Herhangi bir tarif yapmakta gerçekten güçlük çekiyorum. Ama kendi tecrübemden hareketle, 80'li yıllarda Türkiye'de, Ortadoğu'da, aslında tüm dünyada yükselen bir dalga olarak İslâmî kimliği ön plana çıkaran, devrimci iddia ve talepleri olan, örgütlenme, toplumu değiştirme, rejimi yıkma gibi emelleri olan, siyasî, kültürel bir akım, oluşum veya hareket olarak tanımlayabilirim.

Çocuk yaştan itibaren üniversiteli gençlerle beraber olduğum için, benden bir önceki kuşağı da kısmen tanıma fırsatım oldu. Yaşadığımız pek çok handikap ya da sahip olduğumuz pek çok vasıf aslında o 70'li yıllarda nüvelenmeye başlayan İslamcı alt yapıdan geliyor. 70'lerin sonundaki İran devrimi çok baskın bir nüfuz kudretine sahip bir vâkıa. O sebeple İran devrimini, Şia'yı, İran'ın Türkiye ve genel mânâda İslam âlemi projesi ve stratejisini çok tafsilatlı irdeledim pek çok kitabımda. İran'ı anlamaksızın, İran'ın derin Pers ve Şii karakterini çözümleneksizin ne bölgenin, ne dünyanın ne Türkiye İslamcılığının hatta Türkiye devletinin anlaşılabilirliğini düşünüyorum.

İRANCILIK ÖZGÜN BİR MESLEK

İslamcılık 80'lerde İran eliyle mi yürütüldü Türkiye'de? Belki de dünyada?

Öykünmecilik, hayranlık, ayran gönüllülük zaten Türklerin ana karakteri. İslamcılarda gördüğüm aşağılık kompleksi, Araplara, Farslara veya başka kavimlere olan öykünme, onlar gibi olma, onlara benzeme arzusuyla at başı gidiyor. Solda da benzer bir savrulmaya meyyallik var. Bir Komünist ya Rusyacıdır ya Çincidir ya da Avrupacıdır. Hangi kliktense o fraksiyonun dışarıdaki odağına benzeme hâli çok hâkim. Türkiye İslamcılığı da ya Şia'ya, İran devriminin önderliğine, Ali Şeriatî'nin öne çıktığı, aslında çok kısır olan intelijansiyasına özendi yahut da Neo Selefî çizgiye meyil verdi.

İrancılık çok özgün bir meslek. Ben bir meslek olarak görüyorum çünkü kazandıran bir meslek. Pek çok İrancının iş icabı İrancı olduğu kanaatindeyim. İran istihbaratı, doğrudan ya da dolaylı olarak kendilerine hizmet eden, kendilerine alan açan, İran'ın stratejilerine ve Şia'nın

yayılmasına bir şekilde katkı sunan herkese karşı oldukça cömert. Ve bunu o kadar iyi yapıyor ki, Şia'nın takiye kültürü, istihbarat teşkilatının profesyonel maske kullanma, çok iyi dolaylama teknikleriyle birleştiğinde biraz FETÖ gibi bir yapılanma ortaya çıkıyor. FETÖ de CIA'nın rehberliğindeki türdeş bir yapı. Hiç tahmin edemeyeceğiniz insanların FETÖ'cü çıkması gibi, hiç tahmin edemeyeceğiniz insanların İrancı çıkması gerçeği söz konusu.

ŞİİLİK VE SELEFİLİK AYNI ANDA YÜKSELTİLDİ

Selefilik ve Şia başka bir şeye mi hizmet ediyor peki?

Şia, mezhebi asabiyesini büyük oranda kaybetmiş mehdi beklentisinden ibaret, herhangi bir devrimci potansiyeli olmayan, molla sınıfına sıkışmış, halktan aldığı humuslarla kendi teşkilatını, hiyerarşisini muhafazaya odaklanmış bir akım iken, birdenbire sistematik biçimde 70'lerin sonlarında yükselişe geçirildi. Aynı dönemde paralel olarak Afganistan cihadı üzerinden Neo Selefi bir odak teşkil edildi. İran devrimini yükselten kukla ustalarının, Afganistan'daki cihadı Seleflerin inisiyatifine teslim eden ve yeni Selefiligi yeniden devrimci bir güç, savaşkan bir rehberlik olarak inşa eden gücün aynı kukla ustaları olduğuna inanıyorum. Bunun semeresi şimdi Suriye'de alındı.

Türkiye İslamcılığında Vehhabi aşırılıktan ve Şii ideolojiden bağımsız, elbette geniş bir gövde de var. Ama ben bu geniş gövde içinde 'ne Şiiyiz, ne Sunniyiz' tarzındaki bir söylemin de Şia'ya hizmet ettiğini düşünüyorum. Sünni kimlikle problemlili her akımın Türkiye'ye zarar vereceği, Türkiye'deki İslâmî mayayı çürüteceği kanaatindeyim. Ancak Sünnilikle barışık ve aşırılıktan uzak, iç savaş yanlısı olmayan, gerçekten davet ve kültürle iştigal eden, devrim gibi, devleti ele geçirmek gibi, her an iç savaşa dönüşebilecek talep ve projelere karşı mesafeli, çok daha sivil bir İslamcılığımız olması gerektiğini düşünüyorum. Benim bütün bu silahlı-silahsız maceraların içinden süzüle süzüle geldiğim nokta bu.

İSLAMCILIK BİZİ DAHA İYİ İNSAN YAPMADI

O kadar eleştiriye rağmen hâlâ İslamcılık diyorsunuz... Peki İslamcılık Ehl-i Sünnet'in karşısına oturmak zorunda mı? Ehl-i Sünnet'le problemi olan bir Müslümanlık nasıl barışçıl bir yol çizebilir?

İslamcılık o kadar güçlü bir inkâr ideolojisi ki, bütün o 1400 yıllık kültürü tahrif edilmiş bir gelenek olarak görüp, hadisi, mezhepleri, fıkıhı atlayarak Kuran'a ve sünnete dönme adına, 2000'lerden 600'lere uzun atlama rekoru kıran ve orada bütün aşırılıklara, bütün keyfiliklere çanak tutan bir ideoloji. Ki sünneti de bir şekilde inkâr ve ilga etmeyen çok az İslamcı unsur var. Kur'an'ı anlamada da alabildiğine keyfi, alabildiğine nefsanî davranılıyor. Dolayısıyla buradan Allah'ın razı olacağı, bu dinin gönderilme sebebi olan yüksek, ulvi, ahlaki seviyelerin yakalanması, gönendirici bir mânevî hayat, ruhî arınma, bir zarafet, estetik asla neşet edemez, etmiyor da.

‘İslamcılık bizi daha iyi insanlar, daha kaliteli, daha erdemli, daha nazik, daha namuslu, daha âdil insanlar yapabildi mi’ diye sorduğumda, cevabım pek de olumlu değil. Hiç İslamcı olmayıp vasat Müslümanlar olsaydık, vasat kültürle devam etseydik, belki daha iyi insanlar olabilirdik. Doksanların devrimcilerinin hemen tamamı bugün kapitalist, vurguncu, köşe dönmece ve her türlü ahlâkî seçkinlikten uzak bir hayat yaşıyor olmaları tesadüf olmasa gerek.

DOSTLUĞU SAVUNUYORUM, ÖRGÜTLENMEYİ DEĞİL

Ali Bulaç ve Mümtazer Türköne “İslamcılık öldü mü?” tartışması başlatmıştı. O da FETÖ’nün bir projesiydi. Nasıl karşılamıştınız bu tartışmayı?

Mümtazer Türköne ve Ali Bulaç’la yan yanaymışım gibi görünmek koltuklarımı kabartmadı doğrusu. Tabi ki bunlar emir erleriydi ve bir plan dahilinde söylemeleri istenen şeyleri sosyolojik bir literatür eşliğinde aktarıyorlardı. Şahsî düşmanlıkları, İslamcılarla olan rekabetleri çok barizdi. Benim de vardır belki kişisel garazlarım, kendimi ari tutmuyorum. Ama hiçbir zaman “İslamcılık bitmiştir” gibi, temenniyle tespit olup olmadığı karışık bir tavrim olmadı. İslamcıların imha edilmelerini ya da İslamcılık tanımının büsbütün imha edilmesi taraftarı değilim. İslah taraftarıyım, bunun hâlâ mümkün olduğuna inanıyorum.

Klasik itikadımızla, Ehl-i Sünnet itikadıyla bu kadar kavgalı olmamız gerekmiyor. Bu kadar Solcu bir dil gerekmiyor. Bu kadar devrimci bir perspektif gerekmiyor. Bu kadar örgütlenmeye ağırlık vermek gerekmiyor. Bu kadar parayla, sistemle, denklemlerle haşır neşir olmak gerekmiyor. Mesela dâvâ adamı yetiştirmek bahsinin yaver ve kurşun asker yetiştirmek noktasına geldiğini hep gözlemledim. Buna mahkûm değiliz. Ben dostluğu savunuyorum, örgütlenmeyi değil, arkadaşlığı, ihlası, samimiyeti savunuyorum.

İSLAMCILIĞIN ÖZÜNDE BATICILIK VAR

Kitaplarınızda İslamcılığın bir proje olduğunu da söylüyorsunuz. Sizce İslamcılık 80’li 90’lı yıllarda mı proje olarak öne çıktı, yoksa ilk çıktığı andan itibaren mi böyleydi?

İslamcılığın piri Cemaladdin (Esebadî) Afganî özelinde bakacak olursak, kesinlikle istihbarat bağlantılı olduğuna inanıyorum. Urvet-ül Vuska dergisinin Avrupa’da çıkışından, gerek Türkiye’de, gerek Mısır’da gerekse başka bölgelerdeki faaliyetlerinin şahsî kararıyla ya da becerisiyle yürümediği, dış bağlantılı olarak vukua geldiği inancındayım. Cemaleddin Afganî’nin ideolojisi, söylemi, duruşu, tutumu irdelendiğinde, dönemin emperyalistlerinin hangi ihtiyaçlarına binaen bunu yaptığı anlaşılırsa, günümüzde de İslamcılığın koordinatları, durduğu yer, tuttuğu mekân daha iyi anlaşılabilir.

İslamcılığın modern ve modernleştirici bir ideoloji olduğunu düşünüyorum. Aslında bütün o Batı karşıtı kabuğuna rağmen, özünde batıcı olduğu, yani Batı’nın gaye ve hedeflerini farklı araçlarla tahakkuk ettirme niyeti ve tıynetiyile yola çıktığı kanaatindeyim. Öte yandan benim en

çok işkillenmeme sebep olan yönü, onun devrimciliği. Muhtemel bütün enerjisini, içerde rejimle halk arasında bir çatışma zemininin oluşmasına sarf edecek bir şekillenışı var İslamcılığın.

Böyle olduğunda tam da dış istihbarat örgütlerinin istediği şeyi veriyor. Yani ümmetin enerjisini ümmete sulta eden rejimlerle çatıştırarak boğma, soğurma. Sadece İslamcı hareketler değil, rejimler de güdüm altında olduğu için, birbirlerine karşı kışkırtılarak, birbirlerine karşı paranoyaya sevk edilerek yapılıyor bu. Ve bu yüzden savaştı, devrimci, İslamcı söylemin, aslında İslam âlemini içerden çökerten bir işlev gördüğü ve bu yüzden bir dış operasyonun parçası olduğu kanaatine vardım.

AMERİKAN ASKERİNİN ÖLDÜĞÜNÜ GÖRMEDİM

İslamcılıkla ilgili dönüm noktanız bu fark edişten sonra mı meydana geldi?

Dönüm noktalarımın biri, 2007 yılının başlarında yaşamış olduğum bir hâdise. Buradan Afganistan'a, Amerikan işgal güçlerine karşı savaşmaya gitmiş genç bir kitle. Yıllarca orada, aralarında kaldım ama bir tek yaralı yahut ölü Amerikan askeri görmedim. Gelgelelim yüzlerce ölü Afgan ve Pakistan askeri gördüm. 2007 başlarında bizi kuşatmaya gelen Pakistan konvoyunun hedef alınışına şahid oldum. Asfaltın sadece benim bulunduğum daracık kısmında 47 ceset saydım. Esir alınıp infaz edilenler, boğazlananlar hariç.

Ölenler Pakistan askeri idi. Amerikan ordusuyla savaşmaya giden insanlar, birdenbire kendilerini Pakistan ordusuyla dişe diş savaşırken buldu. Hikâyemdeki kırılma burada başladı. O 47 cesedi, o cesetlerden çıkan aile fotoğraflarını görünce, kendisine karşı savaşmak üzere yola çıkmış bu insanları, Amerika ne tür hokus pokuslarla -beğen, beğenme- bir İslam ülkesi olan Pakistan'ın üstüne salabiliyor, bir kör dövüşüne itebiliyor sorusunun peşine düştüm. Süreçten kopuşum da kaleme sarılışım da bu sorunun sürüklemesiyle oldu.

Nasıl bir hokus pokus olduğunu bulabilme şansınız oldu mu?

Medyayı çok iyi bir operasyon gücü olarak kullandıklarını gördüm. Adam verdiği mesajlarla, gerek televizyonlar, gerek akademik makaleler, internet siteleri yahut doğrudan resmi açıklamalarla El Kaide'nin stratejisine ya da Pakistani Taliban'ın stratejisine bir istikamet biçiyor. Bu doğal gözükten etki-tepki süreci içerisinde düşmanını domine ediyor. En çok yaptıkları şeylerden biri de El Kaide'ye gücünü abarttırmak. Sanki El-Kaide'den korkuyorlarmış gibi, El-Kaide'nin dünya düzenini değiştirmeye yetecek bir gücü varmış gibi, aslında hiç inanmadıkları bir yalanı, El-Kaide'ye inandırdılar. Ve gerçekten Kaide'nin bir vehim olduğunu bırakın artçıları, öncülerden çoğu dahi algılayamadı.

Sonra Pakistan istihbaratı içindeki unsurları çok iyi kullanarak, bu mücahit teşkilatlardan iç savaşa yönelmesini istedi. Pakistan istihbaratı öteden beri İslamcı yapılanmalar üzerinde nüfuzlu olduğu için onları ikna etti. "Bakanız için benimle savaşmanız gerekiyor" benim bakam

muhtazir olduğu için omalı ikna etti. DEKAMIZ İÇİN BELİMME SAVAŞMAMIZ GELERİYOL, BELİMME DEKAMIZ da buna bağlı; ben sizinle savaşmazsam ikimiz de yok edileceğiz” şeklinde çok girift, çok karmaşık bir planı yürürlüğe koydu.

DEAŞ, EL KAİDE'DEN DOĞDU

Şu anki DEAŞ örgütünün diğer İslâmî cihad örgütleriyle arasındaki fark ne? O zaman El-Kaide ile savaşa giden İslamcılar şimdiki DEAŞ'a katılır mıydı?

İslamcılıkla DEAŞ arasında elbette belli bir geçişkenlik var, ama uçurum da var. DEAŞ, Neo Selefililiğin ve Vahhabiliğin çok doğal bir tecellisidir. Irak'taki DEAŞ unsurlarının Suriye'ye sirayet ettiğini anladığım gün, Suriye cihadının fiyaskoyla sonuçlanacağını ön gördüm. Bu benim ferasetimden kaynaklanmıyordu, tamamen bunların tabiatını bildiğimden ötürüydü. Çünkü DEAŞ, kendi teşkilatından, meşrebinden olmayan herkesi düşman ve kâfir gören, öncelikle kendisine en yakın olandan savaşmaya başlamayı itikadî bir zaruret olarak gören bir usulden geliyor. Yani tekfirci sıfatı bunlar için asla bir yakıştıрма değil. Ama Suriye muhaliflerinin çoğunluğu için bu sıfatın kullanılması tabii ki iftiradır.

DEAŞ el Kaide'nin doğal bir ürünüdür. El Kaide'nin Afganistan'daki merkezi yapılanmasının, finalde çok daha ağır ve aşırı bir biçimde DEAŞ tipi bir yapıya döneceğini tahmin etmek zor değildi. Çünkü orada El-Kaide liderliğini tekfir ederek ayrılan, kendi grubunu oluşturan onlarca Arap Neo Selefi-Vahhabi unsur vardı. Bunlar El-Kaide liderliğini itikaden bozulmuş kabul ederek, öncelikle bunlarla savaşılması gerektiğini savunuyorlardı. DEAŞ Suriye'de varlığını ilan ettiğinde bu zihniyette olanların hepsi gelerek ona iştirak etti.

DEAŞ'I DA EL KAİDE GİBİ KÖPÜRTTÜLER

Kafa kesme videolarıyla El Kaide'den daha korkunç bir görüntü vermiyor mu DEAŞ? Aradaki fark veya benzerlikler neler?

El-Kaide diye bir şey neredeyse kalmadı. El-Kaide'nin en aşırı yöntemlerini devam ettirdi bunlar. Onların da çok sayıda cihad kavramıyla bağdaştırılamayacak vahşice icraatları vardı. El Kaide'nin Vahhabi aşırılıktan, tekfircilikten uzak durmaya çalışsan, İslam alemiyle barışık bir lider kadrosu da vardı. Ama DEAŞ bunların bilhassa Amerikan casus uçaklarınca tasfiye edilmesiyle neşvünema buldu.

Amerika, Afganistan'daki mutedil bütün El-Kaide liderlerini ortadan kaldırarak DEAŞ/ISIS'a alan açtı. Vurmadığı bir tek Eymen Zevahiri kaldı, onu da yerini tespit ettikleri halde, belli bir plana göre tehir ettikleri kanaatindeyim. İşlevlerini yerine getirdikten sonra DEAŞ kadrolarını da imha edecekti ve büyük oranda etti de. El Kaide'yi nasıl köpürttülerse, DEAŞ'ı da öyle köpürttüler. El Kaide'yi nasıl ki emperyalizme ve dünya düzenine karşı Müslüman gençlerin silahlı isyanı gibi takdim ettilerse, aynı şekilde DEAŞ'ı da kara propaganda yapar gibi gözükerek, aslında İslam âlemine pazarladılar.

TÜRK ORDUSU DENKLEMLERİ DEĞİŞTİREBİLİR

Şimdiden sonra ne olur, yine başka bir örgüt, başka bir yapılanma olarak mı devam edecek?

Şia'nın ve İran'ın bu saatten sonra nefis muhasebesi yaparak bu kan gölünü durultma adına bir hamle yapacaklarını sanmıyorum. Yeni Selefi Araplar ise hem böyle bir muhasebe yapmalarını mümkün kılacak ahlâkî-entelektüel donanımdan oldukça uzaklar, hem de çok başlılar.

Suriye'de neredeyse laik, mutedil muhalifler, Suriye'nin yüzde doksanını Esad diktatoryasından kurtarıp özgürleştirmişti. Ama İslamcılar, cihadcılar hayali, afaki projeler adına bunu tutup düşmana teslim etti. Seccademizi serecek bir yerimiz bile kalmadı. Suriye'de yaşadığımız tecrübe İslamcılığı da cihadcılığı da yeniden sorgulamamızı icbar ediyor. Bu gerçeği hepimiz itiraf etmeliyiz ki, Suriye'de denklemleri değiştirebilecek hâlâ bir tek Türk Ordusu ve Türk Ordusuyla birlikte hareket eden Milli Ordu unsurları var. Başka sahici özne kalmadı.

İSLAMCILIKTA TÜRK OLMAK MEKRUHTUR

Kitaplarınızda dikkat çektiğiniz bir diğer konu da İslamcıların ümmet anlayışından dolayı Türklükten uzak durma gerçeği. Bu ilk zamanlar akla yatkın gibi gözükse de, belli bir noktadan sonra köksüzlüğü de getiriyor. İslamcılığın bu handikapıyla ilgili neler söylemek istersiniz?

15 Temmuz gecesi benim de hayatımda önemli bir kırılma idi. “Türk devletinden başka yanında durabileceğimiz hiçbir yapı yok” dedim. Çünkü CIA'nın, MOSSAD'ın, Şia'nın, Esed'in, DEAS'ın karşısında durabilecek tek yapı Türkiye Cumhuriyeti devleti. Bir devletim olduğunu ilk kez o gece fark ettim desem abartmış olmam. Senelerdir bu mevzuda kafa yormuş, mürekkep yalamış, onca mürekkep sarf etmiş biri olsam da hissiyat olarak devleti içselleştirmem böyle başladı diyebilirim. Türklük bahsi ise tam bir mayınlı arazi. Oraya adım attığımız an, itirazlar birbiri ardına patlar durur. Müslüman'sanız, hele hele İslamcı iseniz Türklüğünüzü yadsımanız, yok saymanız istenir. Türk dediğin anda önceki konuştuğun her şeyi inkâr etmiş olursun adeta. Senden taşın deliğinden çıkmış biri gibi davranman istenir. Töresiz, mâzisiz, medeniyetsiz... Doğrusu bu hassasiyet hassaten Türklük için geçerlidir. Türk olmak mekruhtur İslamcılıkta.

ŞAHİTTİM, ANLATMALIYDIM

'Gençliğimi Şahitliğe Çağırıyorum' isimli kitabınızda birçok kişiyi isim isim eleştirmişsiniz. Neden böyle bir yöneme başvurdunuz? Daha mücerret yazamaz mıydınız?

Hayatımın en yanlış stratejik okuması Arap Baharı'yla ilgiliydi ve bu benim hayatımı değiştirdi. Devrim ilk başladığında ben de artık hazırlıklarımı ikmal etmiş, şahitliklerimi yazmaya başlamıştım. Bir an önce yazdıklarımı bitirip, devrime yetişmek istiyordum. Arap devriminin çıkışındaki tabiiyet, halkların iradesi, samimiyeti, adanmışlığı, ödedikleri bedelin büyüklüğü sebebiyle er ya da geç zafere ulaşacak bir hareket olduğu izlenimi oluşturdu bende. Ve pek çok beldenin cepheye dönüşeceğini, dolayısıyla benim gidebileceğim pek çok alternatifim olduğunu düşündüm. Türkiye'de aldığım ceza sebebiyle ki, Yargıtay da onamıştı, artık hukuki vollar tükenmişti. Türkiye'ye bir daha dönemeceğime emin olmuştum. Yani ben artık cephelede

harakati yollar tutkunluğu, Türkiye'ye bir daha dönemeyeceğime emim emnağtını tam ben artık sephelerde yaşayacak ve ölecektim.

Gelgelelim 'Arap devrimi' daha ben kitaplarımı bitirmeden bitti. Benim için artık çok geçti. Romanlarımı yazmış ve salvo yapacağım şahıslara salvomu yapmışım. İtiraf ediyorum, Türkiye'ye döneceğimi bilseydim, bu şekilde yazmayabilirdim. Pek akıl kârı değil evet, kabul ediyorum. İsteseydim çok güçlü bir teorik eser silsilesi yazabilirdim. Bunu istemedim, çünkü amacım bir teori ortaya koymak, insanlara bir fikri enjekte etmek değildi. Belgelemek istedim. Temelde stratejik ve ahlâkî bozulmayı, savrulmayı anlatmak istedim. Bir şeyin anlatılabilmesi için her şeyin anlatılması gerektiğini fark ettim. O yüzden bütün aktörleri, görebildiğim bütün yönleriyle ve hassaten gündelik hayattaki izdüşümleriyle aksettirmeye çalıştım. Bu beni yakın dostlarımı bile teşhir ettiğim, onları tenkit ettiğim bir serüvene sürükledi. Hiçbir şeyi güle oynaya yazmadım, yazar sıfatı edinmek için de yazmadım. Şahittim, anlatmalıydım!

FETÖ, İRAN TEHLİKESİNİ KULLANDI

FETÖ ile Şia benzerliğini neye yoruyorsunuz? Birbirine düşman gibi duran iki yapı. Arka planda bir bağ var mıdır?

FETÖ tabi ki İran'la herhangi bir bağlantı içerisinde değildi, ama İran tehlikesini gerek Orta Asya'da gerek Türkiye'de tepe tepe kullandı. Nasıl ki Amerika, İran tehlikesini köpürterek Arap âlemini sağıyorsa, FETÖ de İran tehdidini kullanarak kendi yayılması için istismar etti ve başardı da. FETÖ'nün tıpkı Şia gibi takiyeyi bir yöntem olarak özümsemesi, daima maske ve maşâ kullanması, öte yandan bir istihbarat teşkilatının sihirli elinin her yanına değmiş olması İrancılıkla FETÖ arasındaki benzerliği pekiştiren olgular.

İran da FETÖ de çok iyi sosyolojik okumalar yapan, çok nesnel ve gerçekçi yapılar. Bunu başka İslamcı yapıların hiçbirinde göremezsiniz. Parametreleri bilirler ve gerçekçi olmak zorundadırlar. Çünkü kaybedecekleri şeyler büyüktür. Güçlerini çok tasarruflu kullanırlar. Ve nereye karar kıldılsa, hangi şahsı kazanma, hangi kuruma sızma hedefleri varsa, başarı yüzdeleri hayli yüksektir.

HAYAT

Sinemada 'Halk Günü' artık haftada iki kez olacak, sinema biletiyle başka bir ürün paket halinde satılamayacak

HAYAT

Bizim gözümüz hep Türkiye'de

HAYAT

Vefa olmadan gelecek olmaz

PAYLAŞ

#Bülent Tokgöz

#Gerçek Hayat

HAYAT E-POSTA ABONELİĞİ

Yaşam kalkanı

Direnişin kareleri: Demirden tuzaklar,
kumdan hendekler.

'Rus askerleri arkadaşlarımı acımasızca öldürdü'

Ukrayna'dan gelenler yaşadıklarını anlattı.

15 Temmuz

yenisafak.com/15Temmuz

Kudüs : Bir Şehrin Hikayesi

gzt.com/kudus

Yeni Şafak Seçim

yenisafak.com/secim

Yeni Şafak Ramazan

yenisafak.com/ramazan

Yeni Şafak Spor

yenisafak.com/spor

GZT Lokma

gzt.com/lokma

MOBİL UYGULAMALAR

 Apple Android Windows

Yeni Şafak olarak yayın hayatına başladığımız ilk günden itibaren ülkemizde demokrasinin tüm kurumları ile yerleşmesi, milli irade ve değerlerimizin hakim olması için tüm gücümüzle çalıştık. Bu ülkenin geleceğinin derin sularda boğulup gitmemesi için çaba sarf ettik.

Fırtınalı günlerde sığınılacak bir liman olduk. Bugüne kadar ülkemize yapmış olduğumuz katkıyı bundan sonra da okurlarımızın desteği ile sürdürmeye devam edeceğiz. Her gün Yeni Şafak'la yeni bir umut olacak.

Son Dakika

Haberler

Koronavirüs

Türkiye

Dünya

Bilimsel Gelişmeler

Gündem

Darbe Girişimi

Eğitim

Politika

Yerel Haberler

Dünya

Ortadoğu

Avrupa

Amerika

Asya

Afrika

Antartika

Okyanusya

Özgün

Özgün haberler

Dini Bilgiler

Yemek Tarifleri

Diyet

Spor

Spor Haberleri

Transfer Haberleri

Beşiktaş Haberleri

Galatasaray Haberleri

Fenerbahçe Haberleri

Trabzonspor Haberleri

Futbol

Basketbol

Motor Sporları

Voleybol

F1

Extreme Sporlar

Golf

Güreş

Atletizm

Su Sporları

Salon Sporları

Uzakdoğu Sporları

Diğer

Ekonomi

Türkiye Ekonomisi

Dünya Ekonomisi

Otomotiv

Emlak

İş Dünyası

Basın İlan

İletişim / Harita

+90 212 467 65 00

Maltepe mah. Fetih cad. No 1/1
Topkapı Zeytinburnu İstanbul Türkiye

bip Bip / +90 530 846 00 00

f Facebook

Instagram

Twitter

G+ Google Plus

Pinterest

Youtube

Flipboard

Rss

Copyright 2017 © Yeni Şafak

Gizlilik Politikası

Kullanım Koşulları

Site Map

Medya Kit

Kurumsal

Bilgi Toplumu Hizmetleri

Hat Sanatı

Resimli cuma mesajları YENİ | Anlamlı, dualı, resimli, hadislerle güzel cuma mesajları ve sözleri

↑
YUKARI

6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunundaki amaçlar ile sınırlı ve mevzuata uygun şekilde çerezler kullanılmaktadır. Detaylı bilgi için [çerez politikamızı](#) inceleyebilirsiniz.

X